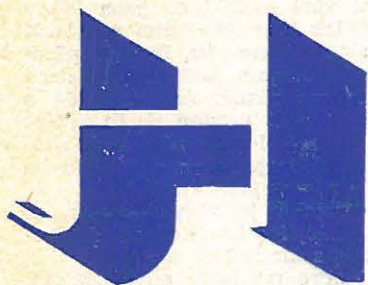

ZPRÁVODAJ

54. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1984 NA POČEST 40. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ.

Představujeme:

Dostavník jezdí pravidelně

Představovat hronovskému divákovi přerovský soubor KŽ ROH Dostavník by se rovnalo příslovečnému nošení dříví do lesa, případně sov do Atén. A tak jsme usoudili, že spíš přijde vhod malé popovídání s Pavlem Dostálem, autorem a režisérem letošní hronovské inscenace Dostavníku Epochální výlet pana Broučka do XV. století.

● Proč právě Brouček, Pavle? „Protože mě zajímá jako lidský typ. A protože jsem se právě přes Broučka chtěl vyslovit k některým problémům dneška. Na rozdíl od Svatopluka Čecha, který konfrontuje prostřednictvím této postavy jisté nesouměřitelné historické reálie (a odtud čerpá zdroj humoru) zajímá mě víc pan Matěj Brouček jako člověk, který se musí rozhodnout. Na základě svého vnitřního přesvědčení. Které nemá. Protože on se rozhodl „pouze“ přežít. Aby byla tato významová rovina zdůrazněna, přikomponoval jsem k textu Sv. Čecha postavu dcery pana Broučka, svým způsobem by měla reprezentovat pohled a postoje mladé generace. Ona se také dostává do světa, který je jí prakticky cizí, ale přesto nachází s tímto světem mnoho společného, tak jako jsou všem lidem společné základní morální a sociální hodnoty.“

● Vy si, Pavle, myslíte, že mladí lidé v XV. století byli jiní? „Nevím, necestuji časem. Ale mám pocit, že mladý člověk je stále stejný.“

● I my jsme byli mladí. „Já jsem pořád.“

● Ale něco se změnilo, ne? „Hlavně já sám. Upřímně řečeno, před takovými dvaceti lety jsem měl názory na diva-

dlo, které mi u dnešních „mladých lidí“ vadí. Dělalí jsme malé formy a měli jsme pocit, že jsme jediná, kteří je dělají. A na tzv. kamenné divadlo jsme se dívali hrozně svrchu, s despektem. Když dnes čtu nejhrůznější ankety s mladými divadelníky, mám pocit, že jako začínající kmet hledám hodnoty někde úplně jinde.“

● Kde? „Kdybych si neprošel všemi svými „omyly“ asi bych se nikdy Dokončení na str. 2

V předvečer svého vystoupení na prknech Jiráskova divadla jsou členové divadelních souborů oficiálně přivítáni na Jiráskově Hronově. Také letos je pochopitelně na schodišti Jiráskova divadla živo.

Z-divadlo Zeleneč: Matka Guráž

Inscenácia zelenečského divadelného kolektívu Brechtovej hry **Matka Guráž** v úprave a réžii Jozefa Bednáríka je istým zavŕšením 10-ročnej cesty tohto mladého ambiciózneho súboru. Réžisér predstavovania a upravovateľ textu Brechtovej hry Jozef Bednárík tvorivým spôsobom sa vyrovnáva s Brechtovou divadelnou poetikou a pritom nezapiera i iné podnety (Grimmelshausen). Pretavil Brechtove princípy v svojbytný, jedinečný divadelný tvar, ktorý je totálnou javiskovou metaforou a ďalším rozvíjaním Brechtovho odkazu. Všet-

ky zložky divadelnej syntézy sú vo vzácnjej jednote a slúžia k vyburcovaniu divákovej mysle i citu. Tak sme svedkami moderného, apelatívneho divadla, ktoré svojím protivojnovým posolstvom naplno rezonuje práve v dnešnom divákovi. Réžisér a scénograf v jednej osobe v jednotnej línii vytvoril aj veľkú scénografickú metaforu, kde všetko má svoj akcent a svoju funkčnosť. V nadčasovom priestore herci presne pracujú s metaforou vojny. Funkčná scénografia, práca so svetlom, hudobná zložka predstavenia ako aj pohybová stránka a kostýmy, to všetko slúži k podaniu dynamickej výpovede o človeku a jeho vzťahu k dobe v ktorej žije. Nástupy hercov z hľadiska na javisko tiež mali svoje funkčné opodstatnenie a zapadali do celkového kompaktného tvaru inscenácie.

Údernost Bednáríkovej inscenácie Brechtovej hry **Matka Guráž** je v zozbieraní vlacerých divadelných znakov, ktorým dal presnú štruktúru a význam. Je sympatické, že napriek tomu, že v zelenečskom súbore je veľa nových tvárí, inscenácia pôsobí vyrovnaným dojmom aj v hereckej zložke s výnimkou predstaviteľky hlavnej postavy Št. Slobodovej, ktorá už dávnejšie patrí k hereckým protagonistom v súbore a aj v tejto inscenácii herecky dominuje. Inscenácia pôsobí preto vyzretým dojmom v ktorom ochotnícky divadelný súbor veľmi podnetným a tvorivým spôsobom

Dokončení na str. 2

DNEŠNÍ PROGRAM JH

9.00 Diskusní kluby
9.00 Pohovor OK s DS Zeleneč
13.30 Schůze OŠ
16.30 DS Přerov:
Epochální výlet pana Broučka do XV. století
16.30 Loutkové představení:
Studio BLD JKP Mir Jaroměř
17.30 Malý brněnský minikabaret
18.30 Vítání DS Tyl Klubu pracujících
Mnichovo Hradiště
20.00 DS Přerov:
Epochální výlet pana Broučka do XV. století
21.00 Taneční zábava
21.30 Beseda se souborem
Zasedání odborné komise
(po skončení představení)

ZŠ
Klub JD
Klub JD
JD
sady A. J.
Slávie
schodiště JD
JD
Slávie
Klub JD
pracovna OK

HOSTĚ V HLEDIŠTI

Také včerejší představení 54. Jiráskova Hronova, celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů, sledovali v hledišti Jiráskova divadla čestní hosté: Josef Vlček, pracovník KV KSČ v Hradci Králové, RSDr. Zdeněk Kořvanec, místopředseda ONV v Náchodě, Václav Vavroušek, ředitel KKSJ v Hradci Králové, Milan Krejsek v Hradci OOR v Náchodě a další hosté.

STŘÍPKY ze zákulisí

DOSTAVENÍČKO NA MÝTĚ

První dvě dostaveníčka Na Mýtě předčila všechna očekávání. Na prvním nejdříve účastníky pozdravila verši Josefa Kainara Marie Hrubá a pak Ludmila Čápková přednesla monolog se silným mírovým nábojem - Jeana Rictuse Mámíny moldánky. V křesle pro přítele na své bezmála 60 leté „kočování“ s ochotnickým divadlem zavzpomínal Láda Lhota a ze své celoživotní lásky k divadlu se vyznala organizátorka Šrámkových Sobotek, prof. Marie Hejnová.

I druhý večer vyzněl k naprosté spokojenosti účastníků; po Odě na chléb Pabla Nerudy přednesla svůj monolog Jitka Škápíková - Sestry P. Lhoty. O své věrné službě Thálii se rozpovídali, osobitě a neopakovaně, Ludmila Čápková a Jaroslav Šindelář. A podle hesla „Každý se svou troškou do mlýna“ přispěl na závěr do programu známý herec Václav Kotva, a to jak efektním monologem, tak i vyprávěním o svých ochotnických zážitcích.

I příští Dostaveníčka Na Mýtě - až do pátku 3. 8. vždy v 19.30 hodin - slibují účastníkům umocněné zážitky.

CHVÁLÍME

Náš zákazník — náš pán. Toto letité pořekadlo, vyjadřující ohotu k poskytování služeb bohužel v současné době mnohde pozapomněli, třebaže je ve své podstatě stále aktuální.

Dosavadní průběh 54. Jiráskova Hronova zatím ukazuje, že v drtivě většině provozoven se cítí letošní návštěvníci opravdu velmi dobře. Největší pochvala za nevšední ohotu, dobrou krmí, úroveň stolování a obsluhy si jistě zaslouží veškerý personál v jídelně středního odborného učiliště ČSSD, což platí i o „servisu“ při besedách souborů s patrony, dále pak populární Stovka a zahraniční restaurace na náměstí.

Pořekadlem jsme začali, pořekadlem skončíme: tedy jen houš a ještě větší kapky!

KABARET SE LÍBIL

I pevný harmonogram se může narušit. Včera se tak stalo, když se v netradičním čase (v 17.30 hodin) objevil v neplánovaném prostoru (ve Slávii) neplánovaný host mimodivadelního programu 54. Jiráskova Hronova (Malý brněnský minikabaret). Navíc jeho vystoupení provázela nervozita (přupovně se vystoupení mělo uskutečnit v sádkách Aloise Jiráského), ale nakonec nabitý sál ve Slávii i samotný program „minikabaretu“ splatily všechny předcházející dluhy natolik, že se dnes ve stejný čas — tedy od 17.30 hodin opět ve Slávii uskuteční „kabaretní repríza“ pro ty, kteří se včera dovnitř prostě nedostali.

Zítřka podstoupí členové divadelního souboru TYL Klubu pracujících LIAZ z Mnichova Hradiště svoji premiéru na čs. amatérském divadelním Olympu - Jiráskově Hronově. V Jiráskově divadle se představí s hrou Jana Drdy Dalskabáty hrášná ves.

Z-divadlo: Matka Guráž

Dokončení ze str. 1

bom vstúpil do vzťahu k jedne z největších postav světového divadla, B. Brechtovi. Bednárikova istá didaktickosť v stretnutí s Brechtovým racionalizmom dostala nové dimenzie a kvalitu. V inscenácii ide neustále o totálny obraz, kde

všetkými divadelnými prostriedkami sa ukazuje totalita ľudského jednania. Boli sme teda svedkami v mnohom výnimočnej inscenácie, ktorá prináša veľa podnetov pre osobitné hľadanie zmyslu dnešného moderného divadla.

red.

SLOVO MAJÍ MODERÁTORI:

I letošní diskusní kluby pokoušejí novou formu: výraznou změnou je jejich řízení, vložené do rukou zkušeným divadelníkům, kteří tu mají funkci moderátorů. Zkušenosti a dojmy po dvou dnech shrnujeme ve dvou příspěvcích:

Třicet řádků, povídal redaktor Zpravodaje ve Stovce. Tak jo. Ale co? Ne, že bych tak úplně nevěděla, co říct o svém (teprv) dvoudenním životě v diskusním klubu Žluté A (východní a střední Čechy a Bratislava) — ale spíš, co vybrat z tolika zajímavých zážitků... tak co teď musím zkusit. Za prvé: zodpovědně prohlašuju, že jsme se v kolektivu ani jednotlivě nedopíjili spolehlivého vysvětlení toho ufo-slova „moderátor“. Není to dokonce ani „mškoň“, nabídnutý jako totální fikce zdejšími národními výbořem. Nefasovali jsme ani suchý led, ani aparaturu, o mikrofonech a kostýmech nemluvě, pracujeme tedy bez očekávaných efektů, přesto „live“ (jak doporučil Jan Císař, pro přátele Docent) a pokoušíme se dát dohromady lidi, kteří... Za druhé: lidi. No, to je opravdu na dlouhé povídání. Přišli v deštivém nedělním ránu, málem se nevešli, sedli si na zem i na lavice, omrkli se, jak moc se znají a neznají a začali. Rodina Dvořáková v obou generacích, pan Šindelář, Lída Honzová, Zamažalovi, Jarmilka Drobná, Pepa Kettner, hranice všeho druhu se pro tu chvíli smazaly, československý tandem v první lavici je naprosto k neutahání. A tak si povídáme, někdy se trochu překřikujeme, někdy se

udělá pauza, v níž je slyšet, jak přemýšlíme, co má či nemá Chirurgie společného s „televizností“, nebo proč Sváko neutekl s Jurou do hor. Klub Žluté A je náročný, zvědavý i zvědavý, a co můžu říct docela určitě už dneska — má fakt rád divadlo, baví ho to a vzrušuje, trápí a rozveseluje, sbírá perličky a na oběd se musí vyhánět. Rovněž má rád změny a návštěvy — porotci (vlastně odborní komisaři, že) jsou očekávání s napětím, že vnesou např. jasno, novinářky obzvláště vítány, Peter Scherhauser dostavivší se inkognito potěšil a vyděsil jenom mne (takovej velkej kolega a co my mu tu předvedem). Za třetí: těším se na ráno, 9.00, jsou víc než dochvilní, a bude to o Zelenči, Saša Gregar dokouří před školou cigaretu, Nada s Janou určitě stihnou uvařit snídani včas, Dvořák junior rozdá další žluté stužky, vlídná a pozorná Mirka Císařová si sedne s malým ranním usměvem na lavici u okna... a já se pokusím něco říct.

Marie Boková

Nevím sice, zda jsem vskutku fungující moderátor, když ani neznám přesný význam tohoto pojmu, ale s opravdovým potěšením vedu jeden ze čtyř diskusních klubů 54. Jiráskova Hronova. Tvoří jej divadelníci

Dostavník jezdí pravidelně

Pokračování ze str. 1

nedostal k tomu, co dneska dělám. Oni jsou stejně nekritičtí vůči mně, jako jsem byl v jejich věku já. Zatím mi slouží sluch, takže vím, že naše představení jsou hodnocena, mírně řečeno různě. Ale mně jde o diváka. A myslím si, že dělat pro něj dobrou zábavu je skutečně to podstatné. Ať jsou na to názory jakékoliv.“

● Jaká je vlastně cesta od někdejšího bouřliváka k dnešnímu začínajícímu kmetovi?

„Pro mě je ta cesta logická. Vždycky mě na divadle zajímal především divák. I když jsem třeba dřív si myslel, že to tak není.“

-ibn-

Diskuse o diskusních klubech

ze tří krajů — Severočeského, Jihomoravského a Západoslovenského, jsme označili písmenem B (podle abecedy) a nosíme zelené stužky. To slůvko s potěšením zdůrazňuji proto, že jsou v něm lidé, kteří otevřeně, se zaujetím a se znalostí hovory k tomu, co jim repertoár letošního Hronova předkládá. Společně se snažíme vyjádřit své pocity, dojmy, názory a stanoviska k představením, kterých jsme se zúčastnili, a touto cestou se přiblížit k pochopení podstaty toho, co k nám promluvilo z jeviště hronovského divadla. Cenným přínosem pro nás je, že to, k čemu se v první části dopoledního sněmování vyslovíme a k čemu dospějeme, můžeme si v jeho druhé části konfrontovat s názory (do našeho klubu delegovanými) členy poroty. Jsem přesvědčen, že z těchto diskusních stretnutí si mnozí z jeho účastníků odnesou nejen jeden podnět, který může přispět k jejich vlastní práci, především k tvořivějšímu a kvalitnějšímu přístupu k ní i k posílení jejího společenského dopadu.

Poznámka na okraj: Jako pracovník profesionálního divadla jsem se po pondělním setkání — k Zprávě o chirurgii města N — trochu zachvilí při pomýšlení, jak by to dopadlo, kdyby se odborná komise a diskusní klub stejně zevrubně a otevřeně zabývaly některými z výsledků práce naší divadelní oblasti.

dr. František Sokol

Jedna otázka jedna odpověď

Na úvodní „tiskovce“ 54. Jiráskova Hronova jste tak trochu ohromil novináře konkrétní odpovědí, týkající se přístavy Jiráskova divadla včetně termínu, což bude čtenáře Zpravodaje určitě zajímat!

Petr Čepelka, místopředseda MěstNV v Hronově:

„V současné době je již schválený projektový úkol a intenzivně se pracuje na prováděcím projektu, jehož autorem je hronovský rodák ing. arch. M. Skaunic. Výstavba bude rozdělena do tří etap: v 1. etapě půjde o výstavbu technického zázemí Jiráskova divadla, ve 2. etapě se bude stavět víceúčelový sál a ve 3. etapě pak inženýrské sítě. Celkové náklady na tuto přístavbu, která bude zařazena mezi hronovské akce „Z“, by neměly přesáhnout 15 miliónů korun a poprvé by měla sloužit ochotníkům při 60. Jiráskově Hronově v roce 1990. V minulosti se mnohokrát o přístavbě Jiráskova divadla mluvilo, ale od příštího roku by se mělo s vlastní stavbou začít. Kromě technického zázemí, obsahujícího např. šatny herců, maskérnu, truhlářskou dílnu, elektrodílnu a ostatní pomocné provozy by sloužil divadelníkům víceúčelový sál, dále pak restaurace s kapacitou zhruba pro 65 osob, salónek pro 40 a 20 osob, dvě klubovny atd.“

Tomu všemu předcházela řada jednání. I nadále počítáme s podporou krajských a okresních stranických a státních orgánů i s brigádnickou pomocí hronovských občanů, aby Jiráskovo divadlo svoji renovaci včas zvládlo.“

Jiráskův Hronov a Láďa Lhota patří neoddělitelně k sobě a nestor ochotnického divadla, který „vynechal“ pouhé dva ročníky v historii Jiráskových Hronovů, je stále platným členem organizačního štábu.

Môžu len ľutovať

Slniečko sa konečne usmialo aj na Hronov a vylákalo veľa návštevníkov 54. Jiráskovho Hronova do prírody, na prechádzku. Verní milovníci ochotníckeho divadla z Čiech i zo Slovenska si aj v tomto peknom počasí nenechali ujsť prednášku dr. Antona Kreta, CSc., dramaturga SND v Bratislave o súčasných trendoch a tendenciách v slovenskom profesionálnom i ochotníckom divadle v priestoroch Jiráskovho divadla. Prítomní si vypočuli o zajímavý pohľad na súčasné slovenské profesionálne i ochotnícke divadlo, ktorý najmä priateľom z Čiech dal veľa poznatkov o úrovni slovenského divadla v súčasnosti a poskytol im prehľad o všetkých významnejších úspechoch slovenského profesionálneho i ochotníckeho divadla v nedávnej minulosti. Ako dr. Kret spomenul, v slovenskom divadle sa túžobne čaká, kedy príde „Sviatok na našej ulici“ a prednášateľ ubezpečil poslucháčov, že tento okamih sa približuje a raz sa tak stane.

Prednáška dr. A. Kreta bola nesporným obohatením mimodivadelného programu 54. JH a tí, ktorí neprišli, môžu len ľutovať.

mž

NOVÉ TVÁŘE KOLEM NÁS

Michal Hess, scénograf Divadla S. K. Neumanna v Praze absolvoval na DAMU u profesora Františka Tröstra, řadu let byl v angažmá v Západočeském divadle v Chebu, ale často hostoval v divadlech: Karlovy Vary, Plzeň, Brno, Kladno, Olomouc a Ruské národní divadlo v Kirgizii v SSSR. Na Hronově je však poprvé, je opravdu novou tváří... .

„V roce 1976 jsem projížděl Hronovem. Právě probíhala přehlídka a já tu pár dnů zůstal jako divák...“

● Povšiml jsem si na porotě, že si jako nováček JH nepočínám, protože tvá hodnocení výtvarných složek nepostrádají náročnost... .

„Pokud tím chceš naznačit, že jsi ode mne očekával jistou shovívavost, protože jsi předpokládal, že na amatéry budu mít jiná kritéria, pak tě mohu ujistit, že ochotnické divadlo považuji už dávno za rovnocenné profesionálům... . Abys mi správně rozuměl: ve smyslu tvorby v boji o divadlo.“

● Takže jsi přišel už dřív do kontaktu s amatérským divadlem... .

„V Západočeském kraji jsem působil v porotách a vedle toho i aktivně spolupracoval na

několika inscenacích s amatéry ve Františkových Lázních.“

Michal Hess

● Přesto podmínky profesionálů a amatérů nejsou srovnatelné. Ve scénografii určité: finanční možnosti, výrobní... .

„Stalo se mi při některých hostováních, že jsem dostal k dispozici finanční náklady tak nízké pro výrobu, že to už hraničilo s neregulérností, ale nedalo se nic dělat... Muselo se to řešit, chtělo to víc námahy a dospět k nějakým nápadům.“

● Mě napadá příklad: E. F. Burian neměl prostředky na dekorace a tak hrál v náznaku v černých šálách a „bezděčně“ vznikl styl.

„Omezené podmínky nemusejí skutečně znamenat snížení hodnot. Naopak vyžadují potřebu většího objemu nápaditosti. Přestože je takový systém práce třeba nepohodlný, může na druhé straně umocnit výsledek a vytvořit daleko víc. Paralela k amatérské tvorbě je myslím nabílední.“

● Lze třetí den mluvit o pocitu z JH?

„Přestože se přehlídka teprve rozjíždí, (dnes uvidíme teprve třetí představení), cítím tu vynikající pracovní tempo, padla tu už celá řada dobrých nápadů, samotná práce poroty se odehrává na vysoké odborné úrovni, divadelníci, ať amatérští, tak i profesionálové v funkcích lektorů, mají příležitost k nejdůležitější konfrontaci související s jejich vlastní tvorbou. Náměty, které se vyskytují, v klubech například, jsou mimořádně inspirující a zasahují značnou šíří nových pohledů na divadlo.“

MÍSTO PRO ANKETU

Anketa Divadlo a divák by snad mohla mít přesnější název Divadelní tvůrce a divák, protože divák do divadla patří jako jeho nedílná součást, divák jde s herci nebo proti nim, divák vytváří už svou přítomností v hledišti onu zvláštní atmosféru, při níž hercům od prvního zazvonění narůstá teplota frekvence a zvyšuje se tlak. K normalizaci těchto fyziologických jevů dochází postupně v místech, kde čekáme smích a on tam skutečně zaburácí, uklidňujeme se tam, kde z hlediště cítíme ticho obrovského napětí, protože očekávaný zájem vyšel. A tato neustálá oscilace mezi tvůrci divadla a diváky vytváří ono záhadné „zvláštní“, pro které jsme asi i my amatéři ochotni znovu podstupovat ono krásné dobrodružství, riziko střetávání, v němž bychom nad diváky zvítězili. Zvítězili v nekrvavém klání, v kterém je získáme, v kterém půjdou s námi, v kterém uvěří, protože naše pravda je tak silná, že nemohou jinak.

Bude to tehdy, když naše několikaměsíční studium a promyšlení celku i detailů naservírujeme divákovy tak, aby vztahy postav, každou situaci, každou větu, každé slovo pochopil právě teď, v okamžiku, kdy bylo vysloveno, aniž by k tomu potřeboval předběžné nebo následné poučování a výklady.

Bude tomu tak, když divák za námi přijde sváteční ve svém zevnějšku a odnese si svátek v duši.

Ludvík Němec,
Bystřice u Benešova

Zrození divadla vyvolal člověk sám svou potřebou něco veřejně sdělit, upozornit na něco, podělit se s druhými o radost. Tak se zrodil divák. Na první pohled je tedy patrné, že jde o nejpřímější spojení dvou konstant do jediného možného výsledku. Ale — kolik možností toto spojení skýtá, kolik překážek musí překonávat. A přitom jedno bez druhého nemůže existovat. Tyto skutečnosti by tedy měly být pro každého divadelníka mottem jeho práce.

„Divadlo je zrcadlem doby“, tak nějak zní ona známá věta. Budme tedy tímto zrcadlem a pravidelně odrážejme naše i divákovy plány, starosti, touhy, bolesti, radosti, prohry i vítězství. Opakuji: pravdivě a v co nejvyšší umělecké kvalitě, protože člověka diváka lze podvést jen jednou. Podruhé už se podvést nedá. Nad ztrátou diváka, své druhé poloviny, nemůžeme mávnout rukou a říct: nic se nestalo, budeme hrát jen pro své potěšení. Divadlo ztratilo svůj smysl a důvod své existence. Zemřelo. S ním umírá i divák a nezáleží ani na historické době, ani společenských podmínkách. Tohle bychom si měli uvědomit, když narazíme na spojení dvou docela obyčejných a běžných slov: divadlo a divák. František Kláška, Brno

ZADÁNO PRO KMD JAK TO VIDÍ MLADÍ

Život v Klubu mladých divadelníků ve Velkém Dřevíči pulsuje den ode dne větším tempem. V pondělí se v jednotlivých pracovních skupinách přešlo od teoretické fáze přípravy inscenace k části praktické, tj. v terminologii divadelníků „přešlo se na plac“. A to doslova a do písmene, neboť účastníci klubu nemají pochopitelně k dispozici regulérní jeviště (což by bylo v daném případě zbytečné), ale čtyři učebny. Výuka, nebo lépe seminář, probíhá v základní škole v krásné a prostorné tělocvičně a jedné ze tříd; další skupiny pracují v nedaleké restauraci, kde jsou k dispozici dva velké sály. Díky operativnosti pracovníků organizačního štábu 54. Jiráskova Hronova se podařilo vychytat poslední mouchy a tak po organizační stránce klape zatím Klub mladých divadelníků jako hodinky.

Ve večerních hodinách proběhla ve Velkém Dřevíči opět velmi zajímavá diskuse, tentokrát o představení Z - divadla při DO SZM Zeleneč Matka

Guráž autorů Grimmelshause-na, Brechta a Bednárika. Jednoznačně bylo konstatováno, že jsme byli svědky vynikající inscenace, která v každém z nás zanechala hluboký divadelní zážitek. Filozoficky hluboká a aktuální předloha spolu s nápaditou a originální režii vytvořily umělecké dílo, na které nelze hned tak zapomenout. V diskusi bylo rovněž vyzdvíženo účelné a funkční scénografické řešení, použití scénické hudby a práce se světly. V herecké práci nebylo shledáno slabín a všechny zaujala představitelka titulní role Š. Slobodová. V souvislosti s touto inscenací frekventanti klubu vyslovili názor, že zelenečtí ukázali, jakým směrem by se mohlo (a mělo) ubírat amatérské divadlo.

Tradice ochotnického divadla v Mnichově Hradišti je opravdu veliká, vždyť v loňském roce oslavilo půldruhého století své existence. Jedním z největších úspěchů je účast na 54. Jiráskově Hronově s Drdovými Dalskabáty.

O ČEM SE MLUVÍ: Rodí se Klub režisérů SČDO

O čem se mluví? O všeličem. Ale hodně o škole režisérů, kterou organizoval ÚV SČDO a která měla značný ohlas mezi nejširšími vrstvami amatérských divadelníků.

Jak je známo, její tříletý běh skončil v loňském roce. Ovšem absolventi této školy se nespokojili se zasychajícím inkoustem na červených i obyčejných diplomech, nechtěli ukončit své „vzdělání“ obligátním sbohem a někdy na shledanou. I vznikl, po způsobu Klubu scénografů, nápad na ustavení Klubu režisérů SČDO. O něm nám poskytl Dušan Zakopal, člen přípravného výboru Klubu režisérů, jinak herec a režisér vítkovického souboru DKP Impuls, tyto bližší informace:

„Ustavený přípravný výbor zpracoval návrh Statutu KR a rámcový plán činnosti. Oba dokumenty byly schváleny plenárním zasedáním ÚV SČDO v březnu tohoto roku. Přípravný výbor chce svolat schůzi pléna KR ke schválení řádného výboru na letošní podzim.“

● **Promiňte všetečnou otázku. Kdo může být členem vašeho Klubu?**

„Statut KR vychází ze stanov SČDO. Zakládajícími členy jsou absolventi režisérské školy, jinak může do klubu vstoupit každý člen SČDO, který se divadelní režii věnuje soustavně či o tuto práci projevuje trvalý a vážný zájem. Činnost KR je zaměřena hlavně na plnění jednoho ze stěžejních úkolů SČDO — zabývat se otázkami výchovy a vzdělávání divadelních ochotníků. Proto také KR ve svém plánu práce počítá s organizováním odborných seminářů aspoň dvakrát do roka u příležitosti některé významné divadelní přehlídky. Počítáme rovněž s monotematickými přednáškami o různých aspek-

tech režijní práce, se společnými návštěvami vybraných představení, jak amatérských souborů, tak profesionálních divadel, s besedami s tvůrci, zejména režiséry atp. Okruh lektorů by měli tvořit renomovaní profesionálové ze všech divadelních oborů. Rovněž chceme udržovat trvalý pracovní kontakt s již existujícím Klubem scénografů SČDO. Na 54. JH se právě poprvé uskuteční společná beseda na téma režijně výtvarná koncepce divadelního představení.“

● **Záměr je to jistě chválný. Zvládnete to všechno sami?**
„Chceme spolupracovat s ÚKVC v duchu dohody uzavřené mezi SČDO a ÚKVC v lednu 1984, především při vydávání odborných materiálů a publikací. Rovněž tak předpokládáme, že navážeme bližší kontakty s Divadelním ústavem a kraj-

skými kulturními středisky. Klub režisérů má v plánu i vydávání informačního bulletinu se zaměřením na problematiku amatérské režie. Mimo to chystáme ediční plán zájmových odborných titulů z oblasti režie a dramaturgie.“

● **Například?**

„První vlaštkou by mělo být vydání přednášek dr. S. Šimáčkové pod názvem „Stručný přehled dějin divadla.““

● **Předpokládám, že na letošním JH nebudete sedět s rukama v klíně, ale naopak využijete této příležitosti k rozvinutí své činnosti.**

„Ano, kromě již zmíněné společné besedy s Klubem scénografů se budeme scházet i k debatám po skončení oficiálních diskusních klubů. Pochopitelně, že rádi uvítáme i další zájemce o členství v Klubu režisérů. O našich akcích budeme všechny informovat na vývěsce v Informacích, případně ve Zpravodaji.“

S úsměvem...

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM JH

9.00 Diskusní kluby	ZŠ
9.00 Pohovor OK s DS Přerov	Klub JD
13.30 Schůze OŠ	Klub JD
14.00 Setkání Severočechů	Staropadolka
14.00 Přednáška: Práce se scénickou hudbou v divadelní inscenaci	malý sál JD
16.30 Koncert skupiny Sprint PKO Hradec Králové	sady JD
16.30 DS Mnichovo Hradiště: Dalskabáty hříšná ves	JD
18.30 Vítání DS CHZJD Bratislava	schodiště JD
20.00 DS Mnichovo Hradiště: Dalskabáty hříšná ves	JD
21.00 Taneční zábava	Slávie
21.15 Film: Láska na druhý pohled	sady A. J.
22.00 Beseda se souborem	Klub JD
Zasedání odborné komise (po skončení představení)	pracovna OK